

מסכת מעשר שני

פרק ב משנה ו

סֵלַע שֶׁל מַעֲשֵׂר שְׁנִי וְשֶׁל חֲלִין שְׁנֵתְעָרְבוּ, מֵבִיא בְּסֵלַע מַעוֹת
וְאוֹמֵר, סֵלַע שֶׁל מַעֲשֵׂר שְׁנִי, בְּכָל מָקוֹם שֶׁהִיא, מְחַלֵּלָתָהּ עַל
הַמַּעוֹת הָאֵלֶּיךָ, וּבֹרֵר אֶת הַיָּפֶה שָׁבָהּ, וּמְחַלֵּלָהּ עָלֶיךָ, מִפְּנֵי
שְׂאֵמֶרֶוֹ, מְחַלֵּלִין כֶּסֶף עַל גִּחְשָׁת מִדְּחָק, וְלֹא שִׁיתָחִים בּוֹ, אֲלֵא
חֹזֵר וּמְחַלֵּלָהּ עַל הַכֶּסֶף: